

хвърли іеднѣ четвъртинѣ протокаль.

„Айде Джимъ покажи сега какъ ходи дѣдо Кержо, кога има ревматизмъ, каза Господарь-тъ му. Изъ вѣднѣжъ дѣте-то ся искриви, лице-то му ся покры съ болѣзненни бръчки, на плещя-ти му издаде ся грѣбица и то взе въ рѣкѣ патерицѣ-тъ ва господаріа си, поченѣ да ся прохода въ стан-ти, прихрамаше и ся мѣташе отъ іеднѣ странѣ на другѣ сѣщо като старецъ.

Двама-та господиновци повалихъ ся отъ смѣхъ.

„Сега, Джимъ, каза Господарь-тъ му, покажи ми какъ пѣе дѣдо Робинзъ въ цркъвѣ-тъ псалми.”

Дѣте-то си проточи кругло-то лице колко-то можи по дълго и съ несмутимѣ важность затегнѣ прѣзъ носъ-тъ си да пѣе іедниѣ псаломъ.

„Браво, чудно! айда юнакъ, каза Гели, отъ тогози обѣсеника ще излѣзе нѣщо, увѣряваяъ Вы. Послушайте, каза той, тутакси, като удари мистера Шелби съ рѣкѣ-тъ си по плещя-ти, придайте ми и това момченце и азъ ще заврѣшиѣ работѣ-тъ — ще іѣ заврѣшиѣ. Ёто видне ли че азъ не съмъ упорнеть чловѣкъ.

Въ тѣмъ минутѣ врата-та полека ся отвориѣ и іедна млада мулатка, коіа-то имаше, пѣмаше до 25 години на видъ, влѣзе въ стаіѣ-тъ.

Стигаеше да мѣтне чловѣкъ іедниѣ

погледъ отъ дѣте-то врѣзъ ніеіѣ, за да познае че му іе майка. Тіа имаше сѣщи-ти лѣскави, пламенни чрлни очи съ дългы клѣпачи, сѣщи-ти чрлни лѣскави кѣдреви коси. На бузяти іѣ прѣзъ тъмний-тъ цвѣтъ на кожѣ-тъ просвѣтваше іасна чрвена кръвь, и тіа още повече ся изчрви, като заблѣжи, че незнакомецъ-тъ іѣ изглѣдваше съ удивление, коіе-то и не си даваше той трудъ да скрие. Облѣкло-то, коіе-то бѣше безукоризнено на плѣщи-ти іѣ още повече възвышяваше хубость-тъ на тѣнкѣ-тъ іѣ снагѣ. Хубавичка-та біала рѣчица и мѣничка-на ножка не можіахъ да ся скрийѣтъ отъ пронизателный-тъ погледъ на трѣговецъ-тъ, ксѣ-то бѣ навикнѣлъ съ іедниѣ погледъ да открыва сичкы-ти достоинства на такѣ стокѣ.

— Що іе, Елиза, каза Господарь-тъ іѣ, кога тіа прѣстѣпи прагъ-тъ и погледнѣ къмъ ніего засрамена.

„Азъ трѣся Гари, да прощавашъ, Господине, и дѣте-то скочи къмъ ніеіѣ и іѣ показа добычѣ-тъ си, коіѣ-то дръжіаше въ полѣ-тъ си.

„Добрѣ земи го, кога іе тата, каза Г. Шелби; и тіа завчясъ излѣзе и изнесе дѣте-то на рѣцѣ-ти си.

„Богами, каза трѣговецъ-тъ, като ся обрнѣжъ почуденъ къмъ ніего.” Ёто ти стока!

„Вы быхте могли да ся убогати-те, да направите честь-тъ си, аѣо